

Bucură- te, ceea ce eşti plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne laşi pe noi!

Ne- a ajutat Bunul Dumnezeu să ajungem sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului. Prăznuirea a fost precedată de o perioadă specială de 2 săptămâni, în care am postit, am stăruit mai mult în rugăciune, am căutat să sporim în a face fapte bune, care sunt oamenilor de folos şi bineplăcute înaintea lui Dumnezeu. În general fiecare sărbătoare mare este precedată de o asemenea perioadă de pregătire, timp în care căutăm să sporim în cele duhovniceşti. De multe ori ne lăsăm copleşiţi de grija pentru cele materiale deşi cunoaştem că Iisus Hristos a spus:"Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui şi toate acestea se vor adăuga vouă"(Mt.6,33), adică trebuie întotdeauna să primeze grija faţă de cele sufleteşti.

Aducem prinos de cinstire Preacuratei Fecioare Maria, cea pe care noi o numim Maica Domnului, numire pe care o avem din Evanghelia de la Luca, cap. I, unde ni se vorbeşte despre întâlnirea dintre Fecioara Maria, care primise vestea de la Arhanghelul Gavriil că va naşte pe Fiul lui Dumnezeu, şi verişoara sa Elisabeta care purta în pântecele ei pe cel care va fi Înaintemergătorul Domnului nostru Iisus Hristos, Sfântul Ioan Botezătorul. Elisabeta a spus:"Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu ?"(Lc. 1, 43).

După Înălţarea Domnului la ceruri, Fecioara Maria a rămas în grija Sfântului Apostol şi Evanghelist Ioan, după cum rânduise Fiul ei preaiubit când era pe cruce răstignit.(Ioan 19, 20). Sfânta Scriptură nu ne mai spune nimic de Maica Domnului, dar tradiţia bisericească împlineşte acest gol, arătându- ne că Fecioara Maria petrecea neîncetat în post şi rugăciune, avînd mereu dorinţa de a fi împreună şi de a- L vedea pe Fiul ei şezând de a dreapta lui Dumnezeu Tatăl. Când a binevoit Hristos Dumnezeul nostru ca să ia pe Maica Sa la Sine, atunci cu trei zile mai înainte a făcut-o să cunoască, prin mijlocirea îngerului, mutarea sa cea de pe pământ. Arhanghelul Gavriil, venind la dânsa, a zis: "Acestea zice Fiul tău: Vremea este a muta pe Maica Mea la Mine. Nu te teme de aceasta, ci primeşte cuvântul cu bucurie, de vreme ce vii la viaţa cea nemuritoare". Născătoarea de Dumnezeu s-a bucurat cu bucurie mare, şi cu

dorul ce avea ca să se mute la Fiul său, s-a suit degrab în Muntele Măslinilor ca să se roage, căci avea obicei de se sui adesea acolo pentru a se ruga. După această vestire, suindu-se în munte Născătoarea de Dumnezeu, pomii ce erau pe munte, s- au plecat şi au dat cinstea şi închinăciunea ce se cuvenea Stăpânei, ca şi cum ar fi fost nişte slugi însufleţite.
După rugăciune s-a întors acasă, şi îndată s-a cutremurat casa , iar ea, aprinzând multe lumânari şi multumind lui Dumnezeu a chemat rudeniile şi vecinii, şi-a îngrijit toată casa, şi-a gătit patul şi toate cele de îngropare, şi le- a spus cele ce i-a vestit îngerul, despre mutarea sa la cer. Pentru a- i încredinţa despre cele zise, a arătat şi darul ce i se dăduse: o stâlpare de finic. Auzind acestea toţi au plâns, cu tânguire şi cu lacrimi şi au suspinat cu jale. Preacurata i-a întărit, spunându- le că mutându-se la ceruri, nu numai pe ei, ci pe toată lumea o va cerceta şi o va umbri cu ajutorul şi mijlocirea ei către Domnul. Cu aceste nădejdi i- a mângâiat şi pe Sf. Apostoli
După aceasta, luându-şi Fecioara iertare de la toţi, s-a culcat pe pat a facut rugăciune pentru întărirea lumii şi paşnica ei petrecere, i-a umplut pe toţi de binecuvântarea ei. Şi aşa în mâinile Fiului său şi-a dat sufletul.
Ochii orbilor s-au luminat, auzul surzilor s-a deschis, ologii s-au îndreptat, oameni cuprinşi de multe feluri de boli în acel ceas s- au vindecat.
După aceea a început Petru cântarea cea de ieşire şi ceilalţi Apostoli; unii au ridicat patul, alţii mergeau înainte cu făclii şi cu cântari, petrecând spre mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Atunci s-au auzit îngerii cântând şi văzduhul era plin de glasurile cetelor celor mai presus de firea omenească.
Pentru aceste lucruri, mai-marii iudeilor, i- au îndemnat pe unii din popor, să răstoarne patul în care era trupul cel de viaţă începător, şi să- l piardă. Dreptatea lui Dumnezeu i- a pedepsit pe aceştia prin orbirea ochilor, iar unuia dintre ei, care s- a prins de pat, i-au fost retezate amândouă mâinile, care au rămas spânzurate de pat, tăiate de dreapta judecată a lui Dumnezeu. Apoi crezând din tot sufletul, a aflat tămăduire, şi s-a făcut sănătos ca şi mai înainte. În acelaşi chip şi cei ce orbiseră, crezând şi punând asupra lor o parte din poala patului, au dobândit vindecare.
Apostolii, sosind în satul Ghetsimani, au aşezat trupul Preacuratei Fecioare Maria în mormânt, şi au stat trei zile în acel loc, auzind neîncetat glasuri îngeresti.
După dumnezeiasca rânduială, a lipsit unul din Apostoli, adica Toma, care nu s-a aflat la îngroparea Fecioarei Maria. Sosind cu trei zile mai târziu, era foarte mâhnit şi întristat, că nu se învrednicise să vadă şi el ca ceilalţi Apostoli trupul, astfel că au deschis cu evlavie mormântul pentru dânsul ca să se închine şi el acelui preasfânt şi preacurat locaş, adica trupului Născătoarei de Dumnezeu. Ei au aflat mormântul gol, având în el numai giulgiul, care a rămas ca mângâiere Apostolilor şi tuturor credincioşilor, şi mărturie nemincinoasă a mutării Născătoarei de Dumnezeu, cu trupul la cer. Până astăzi mormântul cel cioplit în piatră, aşa se vede, gol, fără de trup şi este cinstit ca închinăciune, întru mărirea şi cinstirea preabinecuvântatei măritei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria. Acestea sunt cele relatate de către sinaxarul zilei de 15 august în legătură cu adormirea şi mutarea cu trupul, la cer, a Maicii Domnului.
Maica Domnului s- a mutat de pe pământ la cer, de la moarte la viaţă, fără să fie supusă stricăciunii. Ceea ce s- a întâmplat cu Maica Domnului este un lucru mângâietor şi pentru noi, cunoscând că moartea nu este ultimul lucru ce se întâmplă cu omul, că prin Iisus Hristos, Cel născut dintr-însa, ne mutăm din moarte la viaţă. Astfel ne spune o cîntare de la slujba înmormântării : « În mormânt ne- am întors călcând porunca cea sfântă a lui Dumnezeu ; iar

prin tine, Fecioară, ne- am înălţat de pe pământ la cer, scuturând stricăciunea morţii ».Nu se putea ca trupul cel începător de viaţă să fie lăsat spre stricăciune. Maica Domnului nu ne lasă orfani, nu ne părăseşte, ci ea rămâne mama noastră a tuturor, care veghează asupra noastră, ne ocroteşte , este povăţuitoarea noastră, mijloceşte pentru noi înaintea Fiului ei preaiubit, Domnul nostru Iisus Hristos.

De aceasta ne asigură şi cuvintele troparului praznicului :

« Întru naştere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu ai părăsit de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la Viaţă, fiind Maica Vieţii şi cu rugăciunile tale mântuieşti din moarte sufletele noastre » (Troparul Adormirii Maicii Domnului)”.

Sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului este foarte veche. Sunt dovezi că în secolul al V- lea această sărbătoare era binecunoscută în creştinism. Patriarhul Constantinopolului, Anatolie (+ 452) a scris stihuri la această sărbătoare; iar în secolul al VIII- lea Cosma Melodul şi Ioan Damaschinul au îmbogăţit această zi cu frumoase cântări bisericeşti. La început sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului se ţinea în Galia şi la coopţii din Egipt în ziua de 18 ianuarie, iar în alte ţări creştine în 15 august. Prăznuirea generală la 15 august s- a aşezat în anul 582, în timpul împăratului Mauriciu (+ 602), pentru că în această zi i- a biruit pe perşi.

Poporul nostru român şi dreptcredincios a avut şi are mereu o evlavie profundă pentru Maica Domnului. Numele Fecioarei Maria îl poartă mulţi de la botez, s- au ridicat multe locaşuri de cult, biserici de mir şi mănăstiri ce au acest hram. Cu prilejul acestei minunate sărbători sunt pelerinaje mari la câteva din mănăstirile noastre, ca să amintim : Nicula, Moisei, Rohia, Bixad, Bârsana, dar şi slujbe îmbogăţite cu preafrumoase cântări în toate bisericile noastre unde credincioşii se închină lui Dunnezeu, şi preacinstesc : « Pe preasfânta , preacurata , preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria ». După ce în perioada postului am citit în fiecare seară, în biserici, Paraclisul Maicii Domnului, în ziua praznicului vom citi Acatistul Adormirii Maicii Domnului, şi la finalul fiecărui Icos, vom cânta : « Bucură- te, ceea ce eşti plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne laş! i pe noi ». Amin.

Pr. Prot. Vasile- Aurel Pop